

RAISING HASHEM'S CHILDREN

Part 2: LOVE AND JOY

Mrs. Chanie Wolf

Emotional Health and Attachment

(לקוטי שיחות חלק ל"ה ע' 269)

והיננו מוצלח של ילדים הרי קשור במצב רוח שלהם שיראו את האם עושה עניני מתוך אושר ומנוחת נפש ומעודדת גם אותם לחיים מאושרים ושמחים. ואף שלכאורה,

(אגרות קודש אדמור הרי"ץ חלק ז ע' 53)

די גוטע און פרומע חיי משפחה, מיט איידעלע בעציאונגען פון מאן און פרוי איינס צום צווייטן, איז חוץ דעם וואס דאס איז איינע פון די מצות וואס השי"ת האט אונז מזכה געווען, איז דאס די בעסטע אונדירעקטע ערציאונג וואס ווירקט אויף קינדער עס זאל ביי זיי איינגעווארצלט ווערען די בעסטע זיטן – מדות טובות.

(התוועדויות תשמ"ד חלק א ע' 158)

ההוראה הראשונה היא מן הפירוש ש"השאלתיהו" הוא מלשון "השאלה". כלומר, חנה רק השאילה את שמואל לה, אבל הקשר שלה עמו נשאר (הוא עדיין כבעלותה). מכאן אנו למדים מוסר השכל, ע"ד הקשר התמידי שחייב להיות בין אם לבנה, בין הורים לילדיהם. וזה מחזק עוד יותר את

Loving and Positive Chinuch

(התוועדויות תשמ"ו חלק ג ע' 617)

עבודת החינוך צריכה להיות מחוץ קירוב – "ימין מקרבת"¹², ורק לאחר מכן אפשר לחשוב אודות הגישה ד"שמאל דוחה", כדי לשחרר את המחונך מתכונות לא רצויות, וגם אז, יש לטפל בכך רק ביד "שמאל", יד כהה ("שמאל דוחה"), כלומר, לא באותה חיות, מסירות ו"שטורעם" הדרושים בענין החינוך.

וטעם הדבר – מכיון שהדברים הבלתי-רצויים, אינם אלא דבר זר ש"נדבק" מבחוץ, שכן, מצד עצם מציאותו דכאו"א מישראל אין לו שייכות כלל לענינים בלתי-רצויים, ובמילא, גם אם "נדבק" בו דבר זר, אין זה אלא דבר זמני בלבד.

ובענין זה מודגשת מעלתן המיוחדת של נשים ובנות – כפי שרואים במוחש שנשים ובנות (אפילו ילדה קטנה, ובפרט כשמתבגרת יותר, ועאכו"כ אשה נשואה) ניחנו בתכונה של קירוב ורוך, הדרושה לענין החינוך (חינוך עצמה, וכן חינוך אחרים), ובמיוחד ^{החינוך} חינוך הילדים.

(לקוטי שיחות חלק יז ע' 74)

וואס פון דעם איז פארשטאנדיק אז
ביי א תינוק דארף קומען דער "ימין
מקרבתי" פארן "שמאל דוחה" [און ווי
מיזעט עס במוחש — אז אויב מיזאל צו-
גיין צום תינוק פריער מיטן "שמאל
דוחה" קען עס אים אינגאנצן אוועק-
שטופען פון לערנען].

(כללי החינוך וההדרכה)

ההילול והשבח מגביה את המחונף והמודרך,
להוציאו ממצבו להעמידו על בסיס גבוה יותר מאשר
בתחלה. והגמול בשקר טוב מעודד ומחזק את המחונף
והמודרך להפיח בו רוח שאיפת העליה מדרגא לדרגא
בין בלימוד ובין בהנהגה.

A Joyful Yiddishkeit

(שער המצוות - ר' חיים ויטאל)

גם דע כי העושה מצוה אין מספיק לו במה שיעשה אותם שהרי מלינו בדברי רז"ל שאמרו כל העושה
מצוה א' מטיבין לו ומאריכין לו ימיו וכיוצא בזה אמרו כל המקיים מצוה פלונית יש לו כך
וכך והנה אנחנו ראינו כמה וכמה מצוות שעושים בני אדם ואינם מתקיימים דברי רבותינו ח"ו
בענין גידול שכרם אפילו בעוה"ז אבל השרש שהכל נשען עליו הוא שבטעשיית המצוה אל יחשוב שהיא
עליו כמשא וממחר להסירם מעליו אבל יחשוב שכלו כאלו בעשותו אותה המצוה ירויח אלף אלפים
דינרי זהב ויהיה שמח בעשותו אותה המצוה בשמחה שאין לה קץ מלבד ומנפש ובחשק גדול כאלו ממש-
בפיעל נותנים לו אלף אלפים דינרי זהב אם יעשה אותה מצוה זו"ס הפ' תחת אשר לא טבדת את
ה' אלהיך בשמחה ובטוב לבב כו' וז"ס רב ברוגא דחד יומא באך גאולה לחפלה ולא פסק מוכא

(ספר השיחות תשמ"ח חלק א ע' 171)

איים "מתנות רבות", "כדי להרגילו
להתחיל בלימוד", מגיט אים זאכן וואס
ביי אים זיינען זיי טייער, בכדי אים איינ-
געוואוינען צום לערנען¹⁸. [על דרך
מנהג ישראל¹⁹, אז בשעת מ'נעמט א
קינד דעם ערשטן מאל אין חדר, ווארפט
מען אים צוקערקעס, און מיזאגט אים אז
מלאך מיכאל האט דאס אים געווארפן²⁰
— בכדי אין אים אריינגעבן א חיות
ורצון צו לערנען אין חדר].

חינוך בכלל איז דער ענין פון איינ-
געוואוינען איינעם אין א נייער זאך.
וואס דערצו דארף מען האבן העכער
פאר געוויינלעכע כחות, ווארום "כל
התחלות קשות"²¹. דעריבער איז דער
סדר אין חינוך, אז בשעת מ'הויבט אז
מחנך זיין א קינד אין לערנען, גיט מען